

Husmændene, og jeg skal indrømme, at det naturligvis lader sig høre. Ligeledes skal jeg indrømme, at det kan være rigtigt i den foreliggende Lov at indføre en Bestemmelse om Ekspropriation af Jord, det vil altsaa sige Tvangsafstaaelse mod Erstatning; det vil sikkert være nødvendigt at gribe til det Middel for at opnaa en anden og bedre Fordeling af Landets Jord. Men foruden Ekspropriation, altsaa foruden det Middel, at det offentlige selv erhverver Jorden, kunde jeg ogsaa meget godt tænke mig en anden Form for Tilvejebringelse af Jord til Arbejdere. Det er ikke Ekspropriation, men det er Konfiskation. Der ligger nemlig — og det har jeg tidligere flere Gange haft Lejlighed til at fremhæve i dette høje Ting — en Mængde Jord her i Landet, som Staten formentlig er berettiget til at konfiskere, d. v. s. inddrage til Fordel for hele Samfundet, og naar vi nu forhaabentlig snart faa en Kommission angaaende Lensgodserne, kan det Spørgsmaal helt og fuldt ud blive klaret.

Men jeg er i Stand til at nævne to store Godser, som allerede nu kunde inddrages, nemlig Vallø og Vemmetofte. Disse Godser have tidligere været undersøgte af en Kommission og ere ifølge denne Kommissions Betænkning utvivlsomt Statsejendomme, og de kunde derfor inddrages af Statsstyrelsen. Jeg mener, at Statsstyrelsen har det i sin Haand at kunne konfiskere dette herreløse Gods. Jeg skal erindre om, hvori dette Gods bestaar. Det bestaar foruden af vældige Skovarealer af i alt ca. 649 Tdr. Hartkorn Ager og Eng, og det er jo givet, at en Mængde Arbejdere her vilde kunne komme til at bygge og bo som selvstændige Jorddyrkere, naar man hurtigst muligt fra Regeringens og Rigsdagens Side vilde tage Initiativet dertil. Sagen er efter min Mening ganske klar: vi kunne blot strække Haanden ud efter dette Gods, og naar vi have den tilbørlige Villie dertil, kunne vi inddrage det under Samfundets Myndighed til Fordel for det hele Samfund. Den Jord, der ligger dernede, er noget af Landets bedste og frugtbareste. Og naar der ved denne Lov i Løbet af 8 Aar er skabt henved 4000 Husmandsbrug, vil man ved at konfiskere Vallø og Vemmetofte Godser med eet Slag kunne oprette ca. 1000 nye Husmandsbrug. Det vilde være et stort Fremskridt, opnaaet i Løbet af kort Tid, i Forhold til det, som er sket paa Grundlag af denne Lov, og det er kun et enkelt lille Eksempel paa, hvad vi ere i Stand til

at udrette ved en radikal Politik paa Jordspørgsmaalets Omraade.

Det foreliggende Forslag kan maaske være godt nok i flere Maader, men selv med de Ændringer, som rimeligvis ville blive gennemførte med Tilslutning fra Ministerens og Flertallets Side, er og bliver det, mener jeg, kun et Udtryk for en, om jeg maa sige, smaalig, noget gammeldags og høkeragtig Uddeling af mindre god og dyr Jord. Jeg mener, at vi hurtigst muligt maa se at komme videre, naar det store Jordspørgsmaal skal løses, saa at Jorden kan blive givet tilbage til alle Jordens Børn, og det uden Hensyn til, om de bo i Byen eller ude paa Landet, blot det er Mennesker, der ønske Jord og have Kvalifikationer som Jorddyrkere.

I denne Forbindelse vil jeg sige, at der bør foretages en lille Ændring i Lovforslagets Titel. Loven bør ikke hedde: „Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere“, men „for Arbejdere“. Jeg anser det ikke for rigtigt, at der i saa Henseende gøres Forskel. Selvfølgelig kan der altid senere fastsættes forskellige Betingelser og Forudsætninger, som skulle opfyldes af de Mennesker fra Byen, som ønske Jord i Henhold til denne Lov, men i al Almindelighed hævder jeg, at selve Jordspørgsmaalet har lige saa godt Ærinde inde i Byerne som ude paa Landet. Det er, som jeg en Gang tidligere har sagt her i Tinget, en Sag, som bør skrives øverst paa den politiske Dagsorden.

Det har derfor ogsaa glædet mig at se, at Konseilspræsidenten ved et Møde i Gaar i Odense har nævnt Jordspørgsmaalet som en af de allervigtigste Sager, naturligvis forhans Vedkommende næst efter Forsvarsspørgsmaalet. Det har glædet mig at se, at man nu ogsaa fra Regeringens Side begynder at føle en levende Interesse for en rationel og radikal Løsning af denne Sag. Man maa nu haabe, at de Handlinger, som den højtærede Konseilspræsident i Fremtiden skal udføre her paa Rigsdagen med Hensyn til denne Sags Løsning, komme til at svare til hans Ord i Gaar i Odense.

Jeg mener altsaa, at Spørgsmaalet om Jordens Fordeling er en af de Opgaver, som i høj Grad bør beskæftige alle socialt interesserede Mennesker, fordi dette Spørgsmaal i Virkeligheden er en væsentlig Del af selve det store Arbejderspørgsmaal, som vi saa ofte beskæftige os med her i Tinget. Jorden er jo det oprindelige, ja, man kan sige — med et maaske noget højtideligt Udtryk —, at Jorden er det guddommelige Grundlag for hele vor Tilværelse,